Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

peccem seqũtē ē lapsus. Tcā status erit hominis p̃ resurrectionē a mortuis. qn̄ plene ⁊ pfecē tā a peccō q̄ a pena peccī liberabit. ⁊ nsoluī in id in q̄ fuit ēdit̄ ⁊ sup̄ id ⁊ usq; ad illd̄. ad q ēdit̄ fuit restituēt. Jn p̄mo statu diuisit dī abolus ⁊ hō. Jn sēdō statu tot̄ accipiet dī. Jn p̄mo statu laus dī erat ⁊ aliq̄ p̄t̄ laudē. nichil tñ ēt laudē dī. Jn sēdō statu nich ad laudē ⁊ totū ēt laudē dī. Jn tēio statu totū ad laudē. nich p̄t laudē. nec ēta laudē dī. Ad laudē dīr̄ caritas. p̄t laudē nec̄tas. ēt laudē mīq̄tas. Jn p̄mo statu caritas ⁊ nec̄tas. Jn sēdō statu nec̄tas ⁊ mīq̄tas. Jn tēio scl̄ sola caritas. peccēm.

x Querunt autē De p̄mo statu ante plurima de p̄mo statu hois. an̄ peccatū. q̄l fuit ho p̄ q̄m̄ peccaret ⁊ q̄l futurus fuisset si n̄ peccasset. ⁊ i corpore ⁊ i aia. mortalis an immortal. passibil̄ an impassibil. de timno inferioris sunt ⁊ de ēnstitu ad superōē. de q̄litate ⁊ m̄ uiuendi. de ppagōne filiōq̄. de cura ⁊ de mīt̄ nascentiū ab ipo. ⁊ seq̄ntiū p̄ ipm ⁊ multa alia. q̄ licet aliq̄n curiositate q̄rant̄ uiliū tē scīunt̄. sicūdīs ēctione discutiant̄. Nos ū i tā multis p̄cipue q̄ ad ēa ī tellīgēdā. capacitate remotas. responsionē nr̄am modāre oportet. ⁊ abbīs q̄ dubia n̄s. ea q̄ p̄babilī dnr̄ tñ distingē. Jta pīcīm dilīgētī ī q̄sitionis nullū erit. si p̄ superuo tē mānē assertionis n̄ fuerit. De scīa hōis an̄ peccēm.

xi Sīq̄ q̄r de p̄mo homine q̄l an̄ peccēm fuit. f. a iam q̄ rōnal fuit. hīs dīs ēctionē boni ⁊ mali. Sciam q̄; rer̄ q̄ntū ad p̄ncipiū ⁊ ductionis p̄tinuit p fēam. Ad hēc q̄ tū p̄tinet ad p̄fectionē statur̄ ⁊ ētatis humani corporis p̄mū hominē p fēm fēm ēdīmus. ita q̄; q̄ tū ad aiam cognōnē uītatis ⁊ sciam. ēa dū taxat q̄ p̄ me cognitioni cōgrua fuit. p fēam mox ēditū accepisse putam̄ ⁊ ad illa n̄ studio aut disciplina aliq̄ p̄ t̄ ualla tēpis p fecisse. ⁊ simul ⁊ semel ab ipso sue ēditionis cordio una ac simplici diuine aspīrationis illuminatione illā pcepisse t̄plici aū cognōne p̄mū hominē erudītū ēstat cognōē f. ēatoris sui. ⁊ cognoscēt a q̄ fēs erat ⁊ cognōnē sui. ut cognoscēt q̄ fēs erat ⁊ q̄ s̄ faciendū erat. Ben̄ cognōē illī q̄; q̄ fēcī fēm erat. ⁊ q̄ s̄ dello ⁊ illo faciendū erat. xii

Re De cognitione rerū uisibilīū. Rer̄ enī uisibilīū oīum q̄ cū homine ⁊ p̄ hominē fēē erant. p fēam cognōnē hominē accepisse. nullū dubiū ēt deb ⁊ q̄ntū uidet siue ad animē eruditionē. siue ad corporis usū necessitū dinē p̄tinē uidebat. Ha ⁊ ic ēcō ipse ēata n̄ ase. aut ab angelo aliq̄ singlis q̄bq; aiālib̄. ⁊ ab homine noā formari uoluit. ut manifeste ostīderet q̄ singlōē natura ⁊ usū ⁊ offā ēcīsita s̄ho rōne cognōū. Quē enī p̄pt̄ illū ēata erant. a illo regēda ⁊ disponenda erant ⁊ ic ēcō hēē oīum dī illī ⁊ sciam t̄buit. ⁊ pui dīnā relīq̄t. dit nāq; apls. Ha q̄d d̄o cura ē debub̄. Cura enī boū ⁊ pui dīnā ēt̄ q; aiālū dī hōi relīq̄t. ⁊ dnationi illī subicerent ⁊ rōne illī regēnt̄. ut a q̄ debuāt obseq̄ū accipē. scīrent ⁊ ut nēcā p̄uidē. hanc aū sciam q̄m ad modū ⁊ illā quā carnis sue cōmoda ⁊ nēcā p̄uidēt. q̄ ho peccando n̄ p̄dīd ⁊ ideo dī p̄ modū p̄sēp̄tū ā suas dēm̄ī eruditione n̄ curau. De scīa ū aīē sola ic ēcō ho cū repabāt eruditēdus fuit. quō sola illā ap̄ peccando amisit. xiii

Cognōnē ū De cognitione ēatoris. ēatoris sui p̄mū hominē hūisse dubiū nē.